

Versiune anonimată

Traducere

C-870/19 - 1

Cauza C-870/19

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

26 noiembrie 2019

Instanța de trimitere:

Corte suprema di cassazione (Italia)

Data deciziei de trimitere:

19 septembrie 2019

Recurentă:

Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Intimat:

MI

CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE [Curtea de Casație]

[*omissis*]

SEȚIA A DOUA CIVILĂ

[*omissis*]

dă prezenta

ORDONANȚĂ INTERLOCUTORIE

cu privire la recursul [*omissis*] introdus de:

PREFETTURA UFFICIO TERRITORIALE del GOVERNO di FIRENZE
[Prefectura – Biroul Teritorial al Guvernului din Florența], prin prefectul *pro tempore* [*omissis*]

– recurentă –

împotriva

MI [omissis]

[omissis]

– intimat –

împotriva hotărârii [omissis] TRIBUNALE di FIRENZE [Tribunalul din Florența] [omissis];

[omissis] [OR 2] [omissis]

[OR 3]

Având în vedere următoarele:

Prefettura – U.T.G. di Firenze [Prefectura – Biroul Teritorial al Guvernului din Florența] a atacat hotărârea [omissis] tribunalului din orașul menționat cu recurs întemeiat pe un singur motiv, față de care intimatul a depus memoriu în apărare.

Pentru o mai bună înțelegere a situației de fapt deduse judecății, este necesar să prezentăm succint cele ce urmează.

Prin hotărârea atacată a fost admis apelul declarat de MI, în sarcina căruia fuseseră reținute 24 de încălcări ale articolului 19 din Legea nr. 727/1978, prin încheierea mai multor procese-verbale, depuse la dosarul cauzei, în legătură cu ne prezentarea foilor de înregistrare referitoare la mai multe zile.

Decizia atacată în prezent în fața acestei instanțe de administrația recurentă [omissis] (*detalii nerelevante pentru întrebarea preliminară*) a modificat, așadar, decizia precedentă a instanței de prim grad de jurisdicție, atacată cu apel, prin care a fost respinsă opoziția la sus-menționatele procese-verbale de constatare a încălcărilor la Codul rutier, reducând în esență la o singură sancțiune efectul constatării încălcărilor imputate.

Intimatul a solicitat respingerea recursului declarat de partea adversă și a depus memoriu.

[omissis] [OR 4] [omissis]

[omissis] (*referiri la procedura națională*)

Luând în considerare că:

- 1.- Motivul de recurs se întemeiază pe încălcarea și aplicarea greșită a articolului 19 din Legea nr. 727/1978, precum și [a articolului] 14 alineatul (1) și a articolului 15 alineatele (2) și (7) din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 coroborate cu articolul 360 alineatul 1 punctul 3 din Codul de procedură civilă.

Pe scurt, se susține că decizia atacată este eronată, întrucât – în ceea ce privește încălcarea reglementării privind foile de înregistrare utilizate în tahograful instalat la bordul vehiculului – a reținut că omisiunea de a prezenta foile menționate nu putea fi sancționată decât în măsura prevăzută de reglementare („foile de înregistrare din săptămâna în curs și cele pe care le-a utilizat pe parcursul celor 15 zile precedente [sau], după 1 ianuarie 2008, din ziua în curs și dintr-o perioadă precedentă de 28 de zile”, articolul 15 din regulamentul citat anterior), cu o sancțiune unică pentru o încălcare unică, iar nu – astfel cum s-a întâmplat în speță – cu mai multe sancțiuni, referitoare la fiecare durată mai scurtă cuprinsă în perioada totală vizată de reglementare.

Administrația recurentă a arătat în mod expres, printre altele, că „prezentul litigiu este identic cu [OR 5] mii de litigii care se află în prezent pe rolul instanțelor de fond din întreaga peninsulă”; recurenta a solicitat de asemenea – după ce a menționat orientările foarte contradictorii în această materie – soluționarea litigiului printr-o hotărâre de clarificare.

- 2.- După prezentarea obligatorie a motivului de recurs, prezenta instanță trebuie să arate următoarele.

MI a încălcat articolul 15 alineatul (7) din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85, astfel cum a fost modificat prin articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 561/2006.

Această normă prevede că „conducătorul auto [...] trebuie să fie în măsură să prezinte, la cererea unui inspector de control: (i) foile de înregistrare din săptămâna în curs și cele pe care le-a utilizat pe parcursul celor 15 zile precedente, (ii) cardul de conducător auto în cazul în care este titularul unui asemenea card și (iii) orice informație introdusă manual și orice imprimat scos în timpul săptămânii în curs și în timpul celor 15 zile precedente [...]. Cu toate acestea, după 1 ianuarie 2008, duratele prevăzute la punctele (i) și (iii) se referă la ziua în curs și la o perioadă precedentă de 28 de zile”.

Or, astfel fiind prezentat cadrul normativ de referință, pentru soluționarea litigiului dedus judecătii, trebuie să se ia în considerare interpretarea dată normei menționate și citate anterior.

[OR 6]

Astfel, în cazul în care această normă este interpretată în sensul că conducătorului auto i se impune o singură conduită constând în prezentarea foilor referitoare la un anumit număr de zile de lucru cu obligația de a prezenta inspectorilor de control foile de înregistrare în integralitatea lor, încălcarea normei nu va putea fi decât unică tocmai pentru că este vorba despre o singură conduită.

În consecință, din unicitatea conduitei nu va putea să decurgă decât săvârșirea unei unice încălcări și aplicarea unei sancțiuni unice, fără cumul material și independent de numărul de discuri individuale pe care conducătorul auto nu este în măsură să le prezinte.

În schimb, în cazul în care norma este interpretată în sensul că se referă la o conduită divizibilă, se va putea proceda la întocmirea unui proces-verbal de constatare pentru fiecare zi (sau, precum în speță, pe grupuri de zile) pentru care nu s-a respectat obligația de prezentare.

Prezenta instanță a avut deja ocazia să abordeze, sub alt aspect (Corte di Cassazione [Curtea de Casație], Secția pentru litigii de muncă, hotărârea nr. 17073 din 3 august 2007), problema conduitei pe care trebuie să o aibă întreprinzătorul, care – potrivit articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 – trebuie să păstreze foile de înregistrare o perioadă de cel puțin un an de la data utilizării.

[OR 7]

Funcția și *ratio legis* diferite ale acestei din urmă norme nu pot însă, în sine, să implice aplicarea ei în ipoteza diferită, obiect al prezentei cauze, a caracterului unic al conduitei și al sancțiunii, deși modul de redactare a articolului 14 citat anterior, prin prevederea unei sancțiuni pentru fiecare foaie care lipsește pentru zilele de lucru, ar putea sugera, *a contrario* și în lipsa unei precizări în această privință, caracterul unic al încălcării în ansamblu și al sancțiunii în ceea ce privește încălcarea reglementată de articolul 15 citat anterior.

Pe de altă parte, acestei din urmă interpretări i s-ar putea opune o interpretare diferită, care se pretează într-o măsură mai mare posibilei eludări sau fracționări a noțiunii juridice în cauză [*omissis*] (*detalii privind procedura națională*) sau care este concordantă într-o măsură mai mare cu un criteriu mai strict.

Astfel, este cunoscută afirmația din Hotărârea Curții din 9 februarie 2012 (C-210/10), pronunțată într-o cauză având ca obiect o cerere de decizie preliminară [*omissis*] formulată de [autoritatea judiciară] maghiară.

În cadrul examinării cauzei menționate, referitoare la proporționalitatea sancțiunii chiar în materia încălcării normelor privind utilizarea tahografului, se afirma că, „[î]n această privință, articolul 19 alineatul (1) din regulamentul menționat impune statelor membre să stabilească «normele referitoare la sancțiunile pentru [OR 8] încălcarea prezentului regulament [...][, care] trebuie să fie efective, proporționale, disuasive și nediscriminatorii»”.

Or, aceasta ar trebui, evident, să determine impunerea – de către fiecare stat în parte – a unor sancțiuni adecvate care să se raporteze la întreaga perioadă (28 de zile), iar nu la fiecare zi de neîndeplinire a obligațiilor, care poate fi eventual cumulată, cu consecința suplimentară – incidental semnificativă și relevantă – că efectul disuasiv al sancțiunii nu ar putea fi în mod cert urmărit prin practica de

aplicare a mai multor sancțiuni, eventual neproportionale, în lipsă, în raport cu întreaga încălcare.

Având în vedere cele arătate mai sus și întrucât, în opinia prezentei instanțe, există o situație de incertitudine obiectivă legată de interpretare, este necesar, așadar, să se adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene o cerere de decizie preliminară cu privire în special la următoarea întrebare:

„Articolul 15 [alineatul (7) din Regulamentul nr. 3821/85] poate fi interpretat, în ipoteza specifică a conducătorului unui autovehicul, în sensul că prevede o singură conduită în ansamblu a cărei nerespectare ar antrena săvârșirea unei singure încălcări și aplicarea unei singure sancțiuni, sau poate determina, prin aplicarea cumulului material, un număr de încălcări și de sancțiuni egal cu numărul de zile pentru care nu au fost prezentate foile de înregistrare utilizate în tahograf [OR 9] în perioada prevăzută («ziua în curs și [...] o perioadă precedentă de 28 de zile»)?”

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Instanța

[omissis] (*trimitere la dreptul Uniunii*) dispune transmiterea dosarului la Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru ca aceasta să se pronunțe cu privire la întrebarea preliminară menționată anterior;

[omissis] (*referiri la suspendarea judecării cauzei din procedura națională*)

Data astfel [omissis] la 19 septembrie 2019.

[omissis]